

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 19P/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226839
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:4117226839.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1. R. R. P., V. XX.X.XXXX, X. R. P., V. XX.XX.XXXX, X. K. P., V. XX.XX.XXXX, v konaní zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, bytom ako matka, deti rodičov: matky - O. P., V. XX.X.XXXX, B. P. A. - Č. XXX, A., B.Č.. X. XXX, XXX XX X. a otca - R. P., V. XX.XX.XXXX, B. P. A. - Č. XXX, A., B.Č.. I. X, V., korešp. adresa: Rýnska 7, 949 01 Nitra, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh otca na zníženie výživného pre maloleté deti zamietla.
- II. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 25.8.2017 sa otec maloletých detí domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.10.2011 č.k. 15C/133/2011-33, a to sumou 100 Eur na každé maloleté dieťa, kedy súd vychádzal z príjmov navrhovateľa, ako aj zo skutočnosti, že nemal inú vyživovaciu povinnosť. Zmena pomerov na strane navrhovateľa má spočívať v tom, že od augusta 2017 pracuje ako vodič a jeho mesačný príjem je cca 500-600 Eur. Okrem toho má ďalšie tri maloleté deti. Má bežné mesačné výdavky ako nájom, šeky a stravu. Žije v spoločnej domácnosti so snúbenicou (pozn. súdu t.č. už manželkou), spolu so spoločným maloletým synom R.. V januári 2017 bol navrhovateľ vzatý do väzby, pretože bol nútený páchať trestnú činnosť z dôvodu, že nevládal normálnou prácou plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Zníženie vyživovacej povinnosti na každé maloleté dieťa žiada na sumu 27,13 Eur mesačne.

2. Okresný súd Nitra podaním zo dňa 19.6.2017 odstúpil spis na tunajší súd, v obvode ktorého mali manželia (účastníci) posledné spoločné bydlisko a v obvode, ktorého naďalej býva odporkyňa. Listom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.12.2017 matka maloletých detí uviedla, že spolu s deťmi sa zdržiavajú na adrese X. XXX, XXXXX X.. Deti navštevujú školu v mieste ich bydliska. Ich obvodná lekárka má ordináciu v Hájskom, ako aj v Močenku. Tunajší súd predložil spis Krajskému súdu v Trnave, ktorý uznesením č.k. 11NcC/1/2018-16 zo dňa 16.1.2018 rozhodol, že miestne príslušným na prejednanie a rozhodnutie veci je tunajší súd. Uznesením č.k. 19P/119/2017-22 zo dňa 30.1.2018 bol maloletým deťom ustanovený kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky.

3. K návrhu sa vyjadrila matka maloletých detí podaním doručeným súdu dňa 20.2.2018, a to tak, že s návrhom nesúhlasí a žiada, aby ho súd zamietol. Je zamestnaná ako predavačka s príjmom 500 Eur mesačne. Poberá prídavky na deti vo výške 23,52 Eur na každé dieťa, raz ročne daňový bonus 776,16 Eur. Spolu s deťmi bývajú u rodičov v rodinnom dome, kde by mala prispievať sumou 100 Eur mesačne, avšak nateraz neprispieva, nakoľko jej to finančne nevychádza. Uhradza iba za internet, nakoľko tento

využíva iba ona a deti. Stravovanie seba a detí hradí samostatne v sume priemerne 300 Eur mesačne. Deti sú zdravé. Finančne jej vypomáha aj brat. Výdavky na maloleté deti sú spolu 577 Eur mesačne.

4. Na pojednávaní dňa 28.5.2018 navrhovateľ uviedol, že od 8/2017 síce začal preukázateľne zarábať, ale jeho príjem je podstatne nižší ako v čase posledného rozhodnutia, a toto považuje za podstatnú zmenu pomerov. V čistom je mesačný príjem navrhovateľa asi 450-500 Eur mesačne, ktoré sú mu vyplácané prevodom a v hotovosti dostáva vyplácané 50-100 Eur, v závislosti od toho akú prácu vykonáva. Pracuje na plný pracovný úväzok od 6.00 hod. do 18.00 hod. V spoločnej domácnosti žije aj dcéra jeho manželky A.. Žijú v 2-izb. byte, kde výdavky na bývanie predstavujú 300 Eur mesačne. Manželka je na rodičovskej dovolenke s R.. V období, kedy bol dobrovoľne nezamestnaný, t.j. v období 2014 až 2017 navrhovateľ pracoval s autami, nakupoval ich a predával. Za obdobie od kúpy auta po jeho predaj (3-4 mesiace) bol schopný zarobiť sumu cca 5.000 Eur. Zároveň uviedol, že mesačný príjem v čase posledného rozhodovania mal vo výške 1.000 Eur. V 7/2017 bol odsúdený Okresným súdom Bratislava IV za krádež motorového vozidla s tým, že bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody na 3 roky podmienene s probačným dohľadom na 4 roky; probačný úradník mu uviedol, že by nemal pracovať v oblasti áut, t.j. nepodnikať, nezarábať ohľadne áut, aj v prípade, že by chcel predať svoje auto, mal by som probačného úradníka kontaktovať. Navrhovateľ uviedol, že mal možnosť pracovať u zamestnávateľa „Cesty Nitra“ s príjmom 900 Eur mesačne s tým, že vzhľadom na exekúcie, ktoré má by mu ostalo na živobytie veľmi málo. Navrhovateľ uviedol, že je vlastníkom 4-ročného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat.

5. Na pojednávaní dňa 28.5.2018 odporkyňa uviedla, že má za to, že zdravotný stav navrhovateľa je veľmi dobrý, v období, keď spolu žili, teda až do rozvodu si zarábal ako vodič kamiónu. Má síce ukončené základné vzdelanie, ale je veľmi šikovný a ako vodič si vie zarobiť viac ako uvádza. Deti podrástli, ale v ostatnom sa odporkyňa odvolala na tvrdenia v čase posledného rozhodovania súdom. Navrhovateľ neprejavuje absolútne žiadny záujem o K., R. chodí k otcovi takmer každý víkend. R. chodí pomenej. Darčeky kupuje iba R. D. R..

6. Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 28.5.2018 žiadal návrh zamietnuť, pretože akékoľvek zníženie výživného pre maloleté deti nie je v ich záujme. Je absolútne neprijateľné, že navrhovateľ nezarába viac z dôvodu ako uviedol, že v takom prípade by mu viac zrážali kvôli exekúciám, nakoľko výživné je prednostnou pohľadávkou. Navrhovateľ je schopný zarobiť príjem v rovnakom rozsahu ako v čase posledného rozhodovania súdom.

7. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len "ZoR"), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Podľa § 62 ods. 4, prvá veta ZoR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

10. Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 63 ods. 1 ZoR, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

12. Podľa § 75 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

14. Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

15. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

17. Výživné na maloleté deti bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 15C/133/2011-33 zo dňa 13.10.2011, právoplatným dňa 13.10.2011. Uvedeným rozsudkom bol otec zaviazaný k plateniu výživného 100 Eur mesačne na každé maloleté dieťa. Otec má ďalšie tri maloleté deti, a to Q., V. X.X.XXXX, B., V. X.XX.XXXX a R., V. XX.X.XXXX. Navrhovateľ má na Q. určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 50 Eur mesačne a na B. 100 Eur mesačne. Navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti s manželkou, s ktorou sa zosobášil dňa XX.XX.XXXX a s ich spoločným synom, R. a dcérou manželky, A., V. XX.X.XXXX, ktorej otcom je Y. A.. Žijú v 2-izbovom byte, kde náklady na bývanie predstavujú približne 300 Eur mesačne. Manželka je na rodičovskej dovolenke s R..

18. Súd naposledy rozhodol o návrhu otca o zníženie vyživovacej povinnosti rozsudkom 16P/206/2014-146 zo dňa 29.11.2016, právoplatným dňa 11.2.2017, a to tak, že návrh otca zamietol. Vzhľadom na uvedené súd v tomto konaní skúmal iba prípadnú zmenu pomerov, ktorá nastala v období od posledného rozhodnutia, berúc tiež do úvahy okolnosti, ktoré súd prípadne nezohľadnil v čase rozhodnutia. V konaní navrhovateľ tvrdil zmenu pomerov na jeho strane. Jedným z dôvodov má byť, že od posledného rozhodnutia bol navrhovateľ vo väzbe. Vo výkone väzby bol navrhovateľ v období od 31.1.2017 do 25.7.2017. Navrhovateľ podal predmetný návrh dňa 25.8.2017, t.j. v období, kedy dôvod väzby už pominul, preto uvedený prípadný dôvod bol len prechodného charakteru, a teda neodôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Navyše, súd má to, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa na spätné priznanie zníženia vyživovacej povinnosti a nič (ani výkon väzby) nebránilo navrhovateľovi v tom, aby podal návrh skôr. Navrhovateľ uviedol, že v predmetnom čase nemal žiadnu vedomosť o súdnych zásielkach, nakoľko tieto boli doručované na adresu trvalého pobytu, kde sa navrhovateľ nezdržiaval. Zdržiaval sa tam iba jeho otec, ktorý však kvôli zdravotným problémom nevnímal svoje okolie, neinformoval ho o týchto zásielkach. Súd má za to, že navrhovateľ sa mal iniciatívne zaujímať o priebeh súdneho konania a je zarážajúce, že od podania návrhu (24.6.2014) do vyhlásenia rozsudku (29.11.2016) a následne tento záujem nijak neprejavil, pritom súd aktívne pátral ohľadne jeho pobytu a doručoval zásielky v súlade s procesnými predpismi. Teda súd nevyhodnotil dôvod väzby navrhovateľa ako zmenu pomerov na strane navrhovateľa, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacích povinností.

19. Ďalšia zmena pomerov mala nastať z dôvodu pribudnutia vyživovacej povinnosti voči mal. R., V. XX.X.XXXX. V poslednom rozhodnutí súd konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti (pozn. súdu voči B.), ale s touto okolnosťou sa napriek tomu vysporiadal, tak ako to vyplýva z predmetného rozsudku. Je pravda, že v poslednom rozhodnutí súd nezohľadnil vyživovaciu povinnosť voči mal. R.. Navrhovateľovi zároveň pribudla vyživovacia povinnosť voči manželke, ktorá je t.č. na rodičovskej dovolenke. Tieto okolnosti je možné vyhodnotiť ako okolnosti svedčiacie o zmene pomerov na strane navrhovateľa. Tu je potrebné uviesť, že navrhovateľ nemá vyživovaciu povinnosť voči synovi jeho manželky. Zmena pomerov na druhej strane nastala na strane maloletých detí, nakoľko o výške vyživovacej povinnosti súd rozhodol v roku 2011. Teda zmenou pomerov je podstatné uplynutie času od poslednej úpravy. Deti sú v súčasnosti všetky školopovinné a matka nezohľadnila žiadne výdavky na mimoškolské aktivity, hračky, rekreáciu.

20. Navrhovateľ uviedol, že jeho príjem je nižší ako v čase posledného rozhodovania. Z návrhu v konaní sp. zn. 16P/206/2014 vyplýva, že navrhovateľ bol v danom čase nezamestnaný. V súčasnom konaní navrhovateľ uviedol, že v období 2014 do 8/2017 mal príjem z predaja motorových vozidiel v sume

aj 5.000 Eur za obdobie 3-4 mesiacov. Zároveň uviedol, že v čase posledného rozhodovania zarábala približne 1.000 Eur mesačne. Od 21.8.2017 navrhovateľ pracuje v spoločnosti ADP, s.r.o. ako vodič, s tým, že v období 10-12/2017 bol priemerný mesačný príjem navrhovateľa 431,06 Eur. Navrhovateľ uviedol, že jeho príjem je v priemere od 450-500 Eur mesačne s tým, že časť mzdy je mu vyplácaná v hotovosti vo výške približne 50-100 Eur. Pracuje na plný pracovný úväzok, 12-hod. zmeny. Náklady na bývanie navrhovateľ tvrdí vo výške 300 Eur mesačne. Navrhovateľ je v súčasnosti v skúšobnej dobe z dôvodu odsúdenia v 7/2017 za krádež motorového vozidla s tým, že mu bolo probačným úradníkom uvedené, že by nemal pracovať v „oblasti áut“. Navrhovateľ tiež uviedol, že má sťaženú možnosť pracovať v zahraničí. Nemá však súdom stanovený zákaz činnosti. Navrhovateľ tiež uviedol, že od posledného rozsudku mal možnosť pracovať pre iného zamestnávateľa, ktorý mu ponúkol mesačnú mzdu 900 Eur, toto však navrhovateľ odmietol z dôvodu, že v takom prípade by mu zamestnávateľ zrážal vyššie čiastky zo mzdy kvôli exekúciám. Súd na pojednávaní dňa 28.5.2018 konštatoval, že vzhľadom na uvedené bude súd pri stanovení vyživovacej povinnosti vychádzať zo sumy 900 Eur mesačne, pretože takúto možnosť navrhovateľ mal a odmietol (tak ako uviedol kolízny opatrovník) z neprijateľného dôvodu, teda že by mu zamestnávateľ zrážal vyššie sumy, nakoľko výživné predstavuje prednostnú pohľadávku. Sumu priemerného zárobku 1.000 Eur v čase posledného rozhodovania navrhovateľ nijak nepreukázal, ale aj v takom prípade by bol v rozdiel v príjmoch 100 Eur mesačne, čo by podľa súdu nepredstavovalo vzhľadom na plynutie času podstatnú zmenu pomerov z dôvodu nižšieho zárobku. Vzhľadom na tvrdenie ohľadne nemožnosti vykonávať prácu v zahraničí, resp. ohľadne odporúčania probačného úradníka nepracovať v oblasti áut súd neprihliadol, keďže vychádzal z ponuky iného zamestnávateľa, ktorú navrhovateľ odmietol z iného dôvodu. Navrhovateľ poukazoval na to, že voči navrhovateľovi sú vedené viaceré exekúcie. Tieto súd nevzal do úvahy nakoľko výživné predstavuje prednostnú pohľadávku. Navrhovateľ ďalej priznal, že vlastní a používa 4-ročné motorové vozidlo Volkswagen Passat, čo je pomerne nové vozidlo vyššej rady. Súd sa tiež dotazoval navrhovateľa ohľadne hodínok a slnečných okuliarov, ktoré sa javili ako „značkové“. Navrhovateľ sa bránil tým, že tieto môžu byť aj manželkine, teda nie tým ako by súd očakával, že tieto nemajú výraznú hodnotu. Uvedené okolnosti svedčia buď o nezodpovednom prístupe navrhovateľa alebo o nepravdivej informácii ohľadne jeho skutočného príjmu. Navrhovateľ priznal, že určitá čiastka je mu vyplácaná aj v hotovosti, i keď priznal sumu najviac 100 Eur mesačne. Kolízny opatrovník tiež poukázal na dôvodné podozrenie, že navrhovateľ zarába viac ako deklaruje, nakoľko pracuje taký počet hodín ako uviedol (plný úväzok, 12 hod. zmeny). Poukazujúc na predchádzajúce okolnosti má súd za to, že príjem a životný štandard navrhovateľa je vyšší ako uvádza a v tomto ohľade nenastala na strane otca zmena pomerov od posledného rozsudku v rovnakej veci odôvodňujúca zníženie vyživovacej povinnosti.

21. Matka pracuje pre zamestnávateľa T. R., kde matka priznala príjem vo výške v priemere 500 Eur mesačne netto. Matka žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a deťmi v rodinnom dome, kde sú výdavky na bývanie približne vo výške 300 Eur mesačne s tým, že by mala prispievať sumou 100 Eur mesačne, toto však často neplní a finančne jej pomáhajú rodičia a brat. Matka uviedla, že výdavky na maloleté deti predstavujú mesačne 577 Eur; 192,33 Eur na jedno dieťa (č.l. 60), ktoré súd vyhodnotil ako oprávnené vynaložené na tri maloleté deti, tieto otec nenamietal. S prihliadnutím na vek maloletých detí a osobnú starostlivosť navrhovateľky neexistuje dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti zo 100 Eur mesačne na každé dieťa ani z dôvodu poklesu výdavkov na strane maloletých detí, resp. z iných dôvodov. Otec uviedol, že nepodal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti voči mal. B. (ktorý bude mať v 11/2018 štyri roky), kde má tiež stanovenú vyživovaciu povinnosť 100 Eur, pretože s jeho matkou sa vie dohodnúť, čo v konečnom dôsledku však nie je v záujme maloletých detí v tomto konaní, voči ktorým sa tohto práva dožaduje. Rozdiely medzi deťmi robí otec aj v tom, že neprejavuje absolútne žiadny záujem o mal. K., iba o ostatné dve deti, čo je pre súd nepochopiteľné, necitlivé a neetické.

22. Záverom, príjem otca a životná úroveň otca sú preukázateľne vyššie ako tvrdí. Navrhovateľ má možnosť zlepšiť svoju finančnú situáciu predajom a speňažením predmetných hnutelných vecí s tým, že takáto aktivita navrhovateľa by mala predchádzať návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti. Deti majú zdieľať životnú úroveň svojich rodičov, pričom matka si v danom prípade nemôže dovoliť ani samostatné bývanie, žije u rodičov v rodinnom dome, nevlastní žiadny významný hnutelný majetok a na živobytie jej osoby a detí jej musia prispievať rodičia a brat, nakoľko jej príjem preukázateľne nepokrýva ani výdavky na deti, o ktoré sa osobne stará. Pribudnutie ďalších vyživovacích povinností na strane otca neznamená automaticky zníženie výživného vo vzťahu k ostatným deťom. Povinný rodič je ako zodpovedná dospelá osoba povinný zabezpečiť si pre prípad nárastu vyživovacích povinností zodpovedajúci príjem tak, aby v rámci jeho možností a schopností žiadne z jeho maloletých detí

neutrpeľo v súvislosti so životným výberom rodiča ujmu. „Taktiež nemožno zohľadniť tvrdenie otca o tom, že platí výživné i v prospech ďalších maloletých detí, nakoľko v podstate je vecou otca, pokiaľ má záujem mať viac detí, ako si zabezpečiť dostatočné príjmy nato, aby tieto deti mohol v primeranom a požadovanom rozsahu zabezpečiť. Nie je možné znižovať životnú úroveň jedného dieťaťa na úkor ďalších detí.“ /Rozhodnutie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11CoP/15/2017, zo dňa 13. 6. 2017/

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané dôvody v bodoch 17 až 22 súd v súlade s návrhom matky a kolízneho opatrovníka návrh otca zamietol.

24. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Na základe uvedeného súd rozhodol o trovách tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).